

Úvod do syntaxe

Mojmír Dočekal

JS 2023

- yes/no otázky porušují pořadí selekce:

- (1)
 - a. John will go to school.
 - b. Will John go to school?

- (2)
 - a. John has gone to school.
 - b. Has John gone to school?

- (3)
 - a. John is going to school.
 - b. Is John going to school?

- hlavní sloveso se nemůže takto pohybovat, ale dochází k vložení *do*:

- (4)
- a. John goes to school.
 - b. *Goes John to school?
 - c. Does John go to school?

- obvyklý název: SAI;
- na první pohled to poškozují X';
- C určoval ilokuční sílu a stejně tak i aux+Tense: určují větu jako otázku;
- v angličtině mohou být věty, které běžně potřebují interogativní C i SAI:

- (5)
- a. *I wonder whether Mary has worked for Microsoft.
 - b. I wonder has Mary worked for Microsoft.
 - c. *I wonder whether has/has whether Mary worked for Microsoft.

- pouze jedna z věcí může být v C slotu;
- navíc evidence pro head raising:

- (6)
- a. Will John not go to school?
 - b. Won't John go to school?
 - c. *Will not John go to school?

- T stoupá do hlavové pozice;
- SAI je T-to-C pohyb;

- SAI začne tak, že v T je vázaný morfém, který nemůže být

- X' omezuje hierarchie, ale netýká se linearity, takže jsou možné uspořádání:
- SHC, HCS, HSC, SCH, CHS, CSH;
- nicméně hlava se kombinuje s C dříve než s S, takže to vylučuje HSC a CSH;
- u V by to znamenalo, že by neměl existovat VSO jazyk;
- to není pravda

- Verb Subject Object (VSO) is a term in linguistic typology. It represents one type of languages when classifying languages according to the sequence of these constituents in neutral expressions: Ate Sam oranges. The word order roughly corresponds to the order of symbols in (non-reverse) Polish notation or the S-expressions of the Lisp programming language.
- Examples of languages with VSO word order include the Gaelic branch of the Celtic language family (namely Irish, Scottish Gaelic and Manx), related Welsh (the only VSO Brythonic language), Ancient Egyptian, Aramaic, Biblical Hebrew, Pangasinan, Phoenician, Canaanite, Ge'ez, Classic Maya, Tagalog, Hawaiian, M?ori, and Tongan.
- Even though Arabic originally had VSO word order, it is now usually more understood with SVO, especially Egyptian Arabic and Moroccan Arabic.

- There are many languages which switch from SVO (Subject Verb Object) order to VSO order with different constructions, usually for emphasis. For example, sentences in English poetry can sometimes be found to have a VSO order; French and Spanish questions may reverse the order of the subject and verb into the VSO order (although this is not required: compare Did Sam eat oranges? to Sam ate oranges?), and English questions do this too, to an extent (with the verb to be, and some uses of to do). Arabic sentences use a SVO order or a VSO order depending on whether the subject or the verb is more important.
- Non-VSO languages that use VSO word order in questions include Dutch and many Germanic languages, French, and Spanish.
- argumentace je pak podobná jako pro angličtinu: distorze;

- v angličtině jsou všechny kategorie SHC;
- v češtině většinou asi také;
- Greenbergovy generalizace:
 - Univerzálie 2: v jazycích s předložkami genitiv téměř vždy následuje za řídícím jménem, zatímco v jazycích s postpozicemi ho téměř vždy předchází;
 - Univerzálie 4: jazyky s normálním pořadím SOV jsou jazyky s postpozicemi;
- U4 říká, že existuje korelace mezi linearitou P-C a V-C, což vychází i z X';
- podobně U2;
- rozlišuje se mezi Head Initial: angličtina, zulština, arabština, ...;
- Head Final: japonština, turečtina, korejšťina, ...;

- ověření ve WALs:
 1. Chapter Order of Subject, Object and Verb
 2. Greenberg 1963
 3. Chapter Relationship between the Order of Object and Verb and the Order of Adposition and Noun Phrase

Opakování terminologie

- auxiliáry, affix hopping, V-to-T pohyb;
- X': hlava, komplement, subjekt (specifikátor), adjunkt;
- větve, uzly, kořen, dominovat, bezprostředně dominovat, matka, sestry, předcházet;

Model morfologie

- morfologie se zakládala na následujících předpokladech:
1. Atomy morfologie jsou morfémy (sémantické atomy), ty mají vlastnosti, které určují pro každý morfém:
 - 1.1 kategorii;
 - 1.2 druh elementů, který selektuje;
 - 1.3 jeho význam;
 - 1.4 jeho fonologii;
 - 1.5 jeho vázanost/volnost;
 2. Atomy jsou seskupovány do komplexů s vnitřní strukturou (reprezentovatelnou stromy), ty mají následující vlastnosti:
 - 2.1 Lokalita: selektuje-li hlava element, pak tento element musí být sestrou této hlavy;

- nic zde neodpovídá intuitivnímu, ale v lingvistice těžko využitelnému konceptu „slovo“;
- lexikon je poměrně veliký, ale pravidla jsou jednoduchá a je jich pouze několik;

- syntax:
- 1. Atomy jsou X^0 – slova – jsou-li to morfémy, tak jsou jejich syntaktické vlastnosti určeny v lexikonu, jsou-li složitější, tak jsou určeny RHHR;
- 2. Atomy se skládají do komplexů, které mají vnitřní strukturu, která se řídí X' ;
 - v morfologii mají atomy stejnou kategorii jako komplexy;
 - v syntaxi ano – komplement je sestra hlavy, ...;
 - komplement je částí významu hlavy;
 - syntaktické požadavky hlavy musí být uspokojeny (vychází z lexikonu):

- deviantnost:

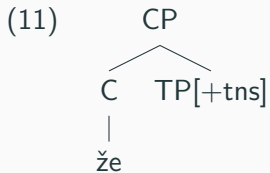
(8) *Čas říkal, že Petr utekl.

(9) *Marie se ptá, že Petr říkal, jestli Karel odešel.

(10) *Petr řekl Kláře do šuplíku, že Karel dal ponožky.

- chce-li hlava komplement, pak tento komplement musí být realizován jako sestra této hlavy;

- příklad:

- podobně: finitní [+tense] T vyžaduje, aby subjekt T byl v nominativu;
- složitější je to s V: vyžaduje-li sloveso určitý subjekt, pak tento subjekt musí být subjektem právě té věty, kde sloveso je;

(12) Lokalita selekce v syntaxi:

- Selektuje-li hlava α komplement β , pak β je sestrou α .
- Selektuje-li hlava α subjekt β , pak β je specifikátorem α nebo subjektem věty, která obsahuje α .

Vázání a hierarchická povaha frázové struktury

- model syntaxe:
 1. podkladová struktura, která je projektována tak, aby byly splněny lexikální požadavky, a která se řídí X';
 2. ta je změněna na povrchovou strukturu pohyby, inzercí (*do support*) a mazáním (*elipsy*);
- konstituenty jsou hierarchicky uspořádány;
- lokalita selekce;
- referování k objektu lze obstarat různými způsoby: vlastní jména, zájmena a reflexivní zájmena;
- konverzační principy diktují, že nemáme být specifitější než je třeba;
- koreference a nekoreference zapsaná indexy;

- některé věty jsou negramatické, i když daný objekt byl už zmíněn:

- (13)
- *Svá stodola byla zbourána.
 - *Petr_i ho_i viděl.
 - *Petr_i říká, že Marie_j se_i myje.
 - *On_i slyšel, že Petr_i je v Paříži.

- popis negramatičnosti těchto příkladů vychází ze syntaktické struktury;

Anafory

- nemají žádnou nezávislou referenci, jejich reference zcela závisí na antecedentu;

Reflexivní zájmena

- nemohou být použity ve větě, není-li v této větě koreferující DP;

(14) a. Marie_i miluje sebe_i.

b. Sousedovy kočky_i milují své_i majitele.

c. Chlapci_i bojovali proti sobě_i.

(15) a. Potkal jsem Petra_i.

b. *Karel_j se_i má rád.

(16) a. Potkal jsem Petra_i.

b. *svůj_i dědeček má rád.

(17) Reflexivum musí mít antecedent ve své větě.

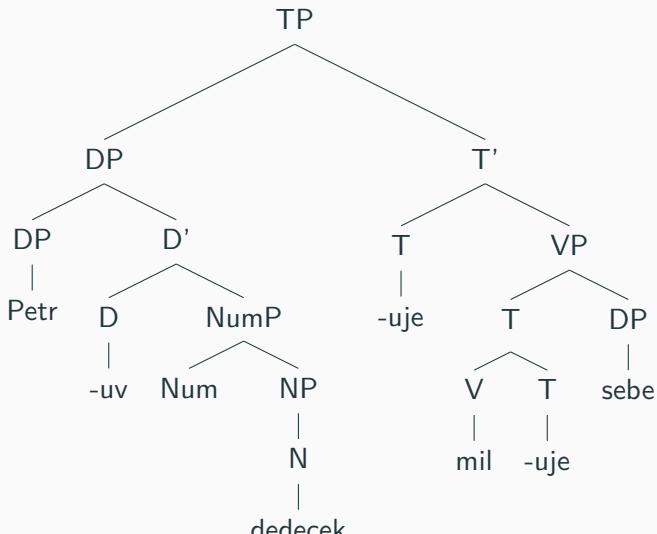
- v angličtině se navíc musí shodovat:

- (18) a. the boy likes himself/*herself/*themselves
b. the girl likes *himself/herself/*themselves

- (19) Reflexivum se musí shodovat se svým antecedentem osobě, čísle a v rodě.

- těžší příklady:

(20) *Svůj_i dědeček miluje Petra_i.

(21) Uzel X c-commanduje uzlu Y, jestliže sestra X dominuje uzlu Y.

- to ale nestačí, protože to nevysvětlí negramatičnost:

(22) Petr_i ví, že Karel miluje svého_i dědečka.

- je to příliš daleko:

(23) Reflexivum a jeho antecedent musí být ve stejné TP.

- antecedent nemusí být subjektem:

(24) Petr našel Marii ve svém pokoji.

- mohou to být subjekty DP:

(25) Petr viděl Mariiny obrázky svého pokoje.

(26) Reflexivum a jeho antecedent musí být ve stejné XP se subjektem.

(27) Petr miluje vyprávění o sobě.

(28) Petr miluje Mariino_i vyprávění o sobě.

- z čehož plynou 4 požadavky:
 1. reflexivum musí být koreferenční se svým antecedentem ve stejné větě;
 2. reflexivum se musí s antecedentem shodovat v osobě, čísle a rodě;
 3. antecedent musí c-commandovat reflexivum;
 4. reflexivum a jeho antecedent musí být ve stejné XP, která má subjekt;

- shrnuto:

(29) Princip A: anafora musí mít antecedent, který je ve stejné XP (mající subjekt) jako anafora.

- reciproční anafory musí být také vázány, ale mají jinou sémantiku:

(30) Naši učitelé a studenti mají rádi jedni druhé/se navzájem.

(31) [Naši učitelé x a studenti y] jsou takoví, že [x má rád y a y má rád x].

2. The range of readings: DA approach can get only the strongest readings

- (32)
- a. Morris, Hilary and Philip know each other.
 - b. The telephone poles are 500 feet from each other.
 - c. The chairs are stacked on top of each other.

- R-approach: parallelism of strength and plurality readings
- *the others*: lack the weaker readings

- Negated reciprocal sentences:

(33) Morris, Hilary and Philip do not know each other.

- presupposition of indivisibility
- positive reciprocal sentences – cumulative readings:

- (34) a. Morris and Philip kissed Hilary and Desiree.
b. Telephone poles are 500 feet from each other.

- it is not possible to have weaker than cumulative readings:

- (35)
- a. #The plates are stacked underneath each other.
 - b. #The boys preceded each other into the room.
 - c. #The men are each others fathers.
 - d. #Mary and Desiree gave birth to each other.
 - e. #John and Mary are taller than each other.

- DA approaches are best suited for SR readings
- *the others* cannot have dependent plural reading:

- (36) #The boys talked to the others.

- experiment: *the others* much less acceptable with weaker readings than *each other*

- (37) a. The boxes are connected to each other by a line.
b. The boxes are connected to other (boxes) by a line.

- Czech?

- (38) a. Ty krabice jsou k sobě připojené drátem.
b. Ty krabice jsou k ostatním připojené drátem.

Subjektová orientace anafor?

(39) a. Milicioner₁ rassprašival arestovannogo₂ o sebe₁/*₂.

- pěkná diplomová práce na různé interpretace recipročních českých anafor:

Jitka Koudelková: Interpretace reciprocity v češtině:
experimentální studie

Shrnutí a reformulace

- kvůli paralelismu s logikou a také proto, že kvantifikované DP nemohou být koreferentní ve stejné větě, se používá termín **vázání**:

(40) Každý učitel se má rád.

(41) Každý učitel má rád každého učitele.

- kvantifikátory nereferují, a proto nemůže být ani řeči o koreferenci;
- anafora musí být vázána svým antecedentem;

(42) Anafora musí být vázána ve své doméně.

(43) Doména DP je ta část struktury, která obsahuje DP, je to nejmenší XP se subjektem, která obsahuje tuto DP.

1. anafora musí mít svůj antecedent;
2. antecedent musí c-commandovat tuto anaforu;
3. antecedent musí být v doméně anafory;

Princip B

- zájmena jsou (většinou) s anaforami v komplementární distribuci;

- (44)
- a. Marie miluje sebe/*ji.
 - b. Marie a Karel miluje sebe navzájem/*je.
 - c. Potkal jsem Petra. Karel *se/ho pozval na čaj.
 - d. Potkal jsem Petra. *Svůj/jeho dědeček ho pozval na čaj.
 - e. Petrova maminka miluje *sebe/ho.
 - f. Petr ví, že Karel *se/ho miluje.

- je-li vztah mezi anaforou a jejím antecedentem v pořádku, pak nahrazení anafory zájmenem vede k negramatičnosti a obráceně;

(45) Princip B: zájmeno nesmí být vázáno ve své doméně.

- neříká to nic o tom, jestli zájmeno má mít antecedent nebo ne;

Komplikace

- komplikace je v tom, že komplementarita není úplná:

(46) They_j like their_j/each other_j's books.

- doména pro anafory se občas neshoduje s doménou pro zájmena;

Kvantifikované antecedenty

- zájmena mohou být interpretována jako vázaná;
- referenční hodnota může být fixována dvojím způsobem: koreferencí a vázáním:

(47) Marie si myslí, že je chytrá.

a. Marie si myslí, že Marie je chytrá.

b. Marie takové x , kde x si myslí, že x je chytré.

- rozdíl mezi interpretací volnou ((48-a)) a vázanou proměnnou ((48-b)):

(48) Jen Karel obdivuje svoji tchyni.

a. Karel obdivuje Karlovu tchyni a nikdo jiný neobdivuje Karlovu tchyni. (x (svoji) = Karlova)

- pro kvantifikátory je možná jen druhá interpretace:

(49) Každý si myslí, že ho ostatní podceňují.

(50) Kdo si myslí, že ho ostatní podceňují?

- navíc:

(51) a. Karlova matka ho viděla.

b. *Matka každého námořníka ho viděla.

c. Ukázal jsem mu tvůj popis Petra Nováka.

d. *Ukázal jsem mu tvůj popis každého námořníka.

- generalizace:

(52) Má-li zájmeno kvantifikovaný výraz jako antecedent, pak musí být tímto výrazem c-commandováno

- správné predikce:

(53) Petr vešel do místnosti. Hospodský ho pozdravil.

(54) *Každý student vešel do místnosti. Hospodský ho pozdravil.

(55) Interpretace vázané proměnné vyžaduje c-command od svého antecedentu.

- možné podmínky:

1. referující výraz vs. kvantifikátor

(56) a. Matka Petra Nováka si myslí, že ho učitelé podceňují.
b. Matka každého studenta si myslí, že ho učitelé podceňují.

Kontext: ...

2. baseline/reference level podmínka

Nepronominální výrazy

- na negramatičnost vázání R-výrazů nemá vliv žádná změna domény:

- (58)
- a. *On nenávidí Petra.
 - b. .*On ví, že Karel nenávidí Petra.
 - c. *On ví, že Karel říkal, že nenávidí Petra.

- samozřejmě není problém, pokud r-výraz není c-commandován svým antecedentem:

- (59)
- a. Po tom, co jsi s ním mluvil, Petr odvezl auto.
 - b. Stavitel jeho domu navštívil Petra.

- (60) Princip C: r-výraz nesmí být vázán.

Shrnutí

- vázán=interpretovaný jako mající referenci od c-commandujícího antecedentu;
- (61)
- a. Anafora musí být vázána ve své doméně.
 - b. Zájmeno musí být volné (ne-vázané) ve své doméně.
 - c. R-výraz nesmí být vázán.
- doména je množina uzlů, která je zahrnuta v nejmenší XP se subjektem obsahující anaforu;
 - v angličtině ještě platí agreement;

Koreference bez vázání

VP elipsa

Porušení lokální selekce

- model syntaxe;
- otázka, na které úrovni se uplatňuje teorie vázání – není na to odpovězeno;
- jednotlivé přirozené jazyky zacházejí s těmito rovinami různě:

- (62) a. *otagai-no sensei-ga karera-o hihansita
svíGEN učiteléNOM jeACC kritizovali
(koto)
(faktuální)
'*Sví učitelé je kritizovali.'
- b. karera-o otagai-no sensei-ga hihansita
jeACC svíGEN učiteléNOM kritizovali
(koto)
(faktuální)
'Je kritizovali sví učitelé.'

(63) a.???Svoja rabota nraivitsja Maše.

b. Maše nraivitsja svoja rabota.

c. *Svá práce se Petrovi líbí.

d. *Petrovi se líbí svá práce.

▪ opakování: požadavky BT:

▪ shoda: anafora se musí se svým antecedentem shodovat v osobě, v čísle a v rodě;

▪ DP je vázána: (1) koreferenční; (2) c-commandována;

▪ doména DP: nejmenší část stromu, která je obsažena v jedné XP se sbujektem;

▪ ABC;

▪ lokalita selekce:

▪ selektuje-li hlava A B jako komplement, pak B musí být

- X-bar:
 - každá fráze má hlavu;
 - hlava je morfém nebo slovo;
 - hlava je jedinečná;
 - každý morfém je hlavou nějakého konstituentu;
 - žádné nekonstituenty nemají jedinečné hlavy;
 - maximální projekce;
 - HP: specifikátor, komplementy, adjunkty a hlava;
 - hlava jediná je nefrázová;
- obecné schéma X';

Small clause

- příklady:

- (64)
- Marie má ráda svůj čaj v porcelánu.
 - Marie považuje Petra za poctivého člověka.
 - Petr našel Karla unaveného.
 - Marie viděla Petra odcházet.

- intuitivně jsou parafrázemi vět:

- (65)
- Marie je ráda, když je její čaj v porcelánu.
 - Marie se myslí/?považuje, že Petr je poctivý člověk.
 - Petr ?našel/shledal, že Karel je unavený.
 - Marie viděla, že Petr odcházel.

- vypadá to tak, že hlavní sloveso pojmenovává událost, která má dvě theta role: subjekt (experiencer) a stav věcí, vůči kterému má experiencer určitý mentální postoj: preference, považování, ...;
- jaký je konstituentový status těchto vět?
- vypadá to, že věci za slovesem tvoří konstituent;
- nejsilněji je to vidět na koordinaci:

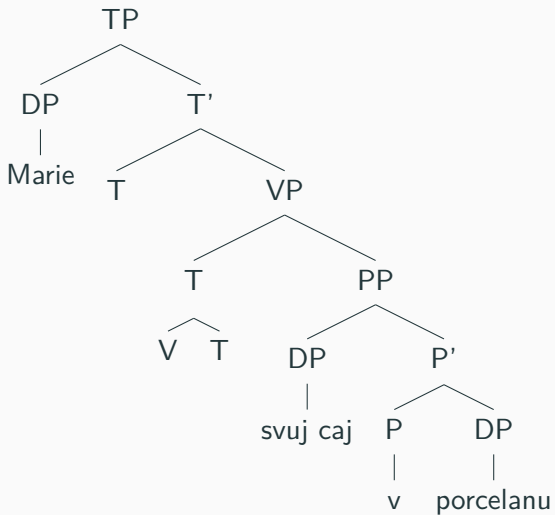
- (66) a. Marie má ráda [svůj čaj v porcelánu] a [své květiny na stole].
- b. Petr našel [Karla unaveného] a [Marii opilou].
- c. Petr považuje [Karla za poctivého člověka] a [Marii za dobrou učitelku].
- d. Marie viděla [Petra odcházet] a [Karla přijíždět].

- (67) a. Co má Marie ráda? (Svůj čaj v porcelánu)
b. *Co považuje Marie?
c. Co Petr našel? (?Karla zklamaného).
d. Co Petr viděl? (Petra odjíždět)

- vypadá to tak, že vždy máme subjekt + predikát, nicméně není zde nikdy žádný čas;

- struktura:

(68)

- a obdobně pro ostatní stromy;
- lexikální zápisy pro tato slovesa:
 - preferuje, V, selektuje , PP-téma;
 - ...
- na straně 203 jsou chyby – místo V mají být správné kategorie;
- mají subjekty;

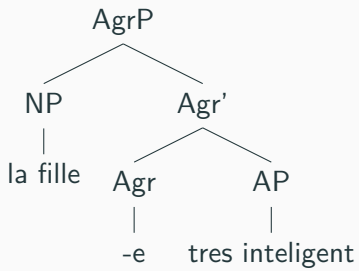
- PRO je tam i kvůli θ -kritériu;
- že jde o konstituent se někdy odvozuje z toho, že dovnitř nelze přidat žádný adjunkt zvenku:

(69) *The chief inspector wants [Maigret [very much] in his office].

- právě kvůli shodě se postuluje Agr v SC (rod a číslo):

(70) Je considère la fille très intelligente.
Já považuji tu dívku velmi inteligentní

(71)

- v českých příkladech by pak P mohlo být hlavou Agr:

(72) Považuji [Karla za chytrého].

(73) Petr pracoval [PRO jako diplomat].

Konsekvence pro X' a BT

- to vede k větší uniformitě skrze kategorie: všechny kategorie mají subjekt;
- to by mělo mít důsledky i pro BT;
- v angličtině to platí:

(74) John heard Mary describe *himself/him/herself/*her.

(75) Mary considers John proud of *herself/her/himself/*him.

- hledání: jdeme od anafory nahoru stromem, dokud nenajdeme XP se subjektem;

- ani v angličtině to není tak jednoduché:

(76) John considers himself proud of Mary.

(77) John believes himself to be proud of Mary.

- doménou pro anaforu by měla být dolní AP/VP;
- doména pro anaforu musí být taková, aby v ní bylo DP, které může principiálně být antecedentem této anafory;
- to dovoluje rozšíření domény;
- podobně:

(78) They like each other's books.

- typy:
 - topikalizace: *Ten Karlův obrázek Petr položil na stůl.*
 - wh-otázky: *Který ...*
 - raising: *Petr se zdál ...*
 - kontrola: *Petr chtěl spát.*
 - jednoduché věty: *Petr bude psát dopis.*

Topikalizace

- topikalizovaná struktura je odvozená z podkladové struktury, která dodržuje lokalitu selekce;
- další typ pohybu: je to XP pohyb;
- topikalizace je adjunkce k TP:

(79) Marie ví, že ten Karlův obrázek Petr položil na stůl.

- tvoří konstituent s následující TP:

(80) Marie ví, že [ten Karlův obrázek Petr položil na stůl] a [tu novou židli Klára zasunula do rohu].

- transformace umožňují porušit lokalitu selekce;
- transformace umožňují elementu vejít do různých lokálních procesů během různých fází v derivaci věty;

- zcela stejně jako u topikalizace;
- nicméně: předpoklad, že mezi hlavou a jejím subjektem vždy dochází ke shodě v určitém rysu/rysech;
- T: shoda v osobě a v čísle;
- C: shoda v rysu [+q];
- tento rys je sémanticky interpretován jako otázka;

Determinace selekce

Idiomy

Pády

Existenční konstrukce

Raising verbs

- horní DP je selektována spodním slovesem:

(81) Time seems to elapse slowly in the tropics.

(82) *Time seems to swim in the tropics.

- idiomy:

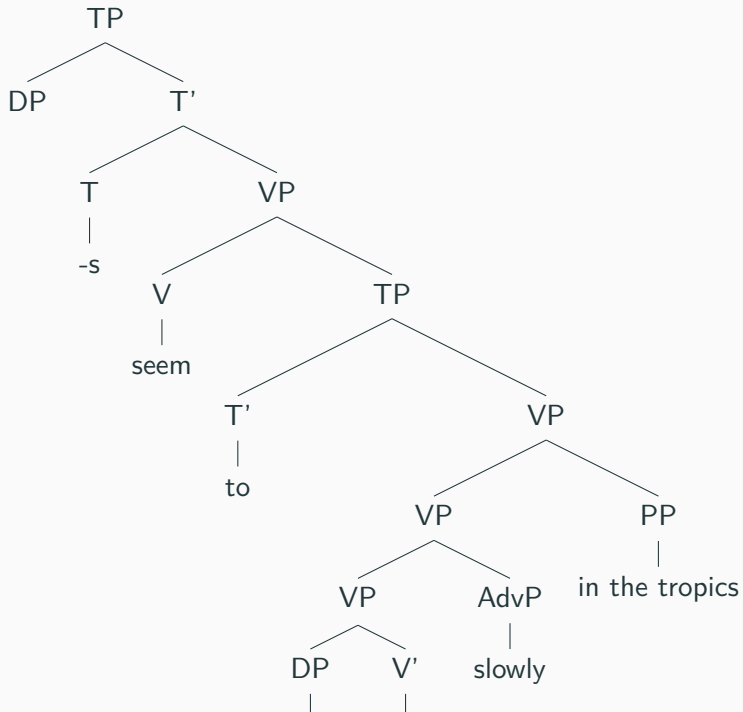
(83) The shit seems to have hit the fan.

- idiomatické čtení je možné, i když subjekt je subjektem horního slovesa;
- buď je potřeba rozšířit selekci nebo použít pohyb:

- podobná argumentace s *there*;
- navíc subjektem horní věty může být expletivum:

(84) It seems that John left.

- řešení: raising DP nahoru – analýza je neutrální vůči volbě mezi TP/CP s nulovým C:

- tradiční označení: **raising to subject**;

(85) EPP: finitní TP musí mít subjekt.

- v češtině to jde jen *být ...*:

(86) Petr se zdál [být unavený].

- v angličtině ze SC:

(87) Several people seem sick.

- raisingová slovesa;
- pokud nedojde k raisingu, tak je kvůli EPP použito expletivum;

- pravidlo expletivní inzerce:

(88) It seems (to Bill) that Mary is sick.

- lexikální item slovesa *seem*:

(89) **seem**: V, (experiencer:to-PP), theme:{CP,AP}

Jednoduché věty: změna

- podobně je analyzován auxiliár ve spojení s N/A:

(90) Petr je unavený.

- *být* je raisingové sloveso, to pak dovoluje podržet lokalitu selekce:

(91) Lokalita selekce: Jestliže hlava α selektuje β , pak β musí být komplement, subjekt nebo adjunkty hlavy α .

- původní pozice se značí jako t :

(92) Karel _{i} je [t_i nemocný].

- v angličtině se klasicky pro VISH uvádí evidence z plovoucích kvantifikátorů:

- (93) a. All the children will leave.
b. The children will all leave.

- infinitivní komplementy, které také vypadají, že nemají subjekt, ale liší se od raisingových sloves, protože u raisingu není subjekt horního slovesa selektován horním slovesem, zatímco u c. ano a navíc je selektován i zanořeným slovesem;
- to vede k postulaci tiché kategorie: PRO;
- ta řeší některé problémy s teorií vázání;

(94) Petr se snažil usnout.

- parafráze:

(95) Petr se snažil o to, aby pro usnul.

- podle lokality selekce musí být subjekt subjektem obou sloves, což nelze;
- to lze napravit tím, že budeme postulovat PRO;
- znovu nezáleží na konkrétní analýze: TP/CP s nulovým C;
- subjektově kontrolových sloves je hodně: *přát si, zkoušet, chtít, snažit se, ...*;
- raisingových je málo i v angličtině;
- tradičně se vycházelo z toho, že PRO je i anafora i zájmeno, což vysvětluje jeho distribuci – musí být vázané i volné;

- rozhodně nemůže být referenčního typu, protože funguje i u kvantifikátorů:

(96) Každý se pokoušel [PRO vyhrát].

Kontrola a vázání

Subjektové infinitivy

(97) Chválit své nepřátele je těžké.

- postulujeme-li PRO, tak se neprohřešíme proti principu A;

- podobně:

(98) Chválit jeho nepřátele je těžké.

- PRO umožňuje vysvětlit negramatičnost při koindexaci – plyne z principu B;

Objektové infinitivy

- *slíbit* je subjektivě kontrolové sloveso:

(99) Petr slíbil Marii [zdravit své sousedy/umýt své auto/oholit se].

- v angličtině je to vidět přímo na negramatičnosti:

(100) John promised Mary to control himself/*herself.

Objektivá kontrola a ECM

- tradiční název: **raising to object**;
- v angličtině slovesa *believe*, *expect*, *prove*, *know*, *assume*;
- v češtině jen slovesa smyslového vnímání:

(101) John believes Bill to have slept.

(102) Petr viděl Karla spát.

- oproti objektové kontrole: *přemluvit, donutit, nařídít*:

(103) John convinced Bill to sleep.

(104) Petr donutil Karla číst poezii.

- v angličtině je dobře rozdíl vidět v tom, že ECM dovoluje mít expletivní objekt:

(105) John believes it to be obvious that Bill left.

(106) *John convinced it to be obvious that Bill left.

- DP za ECM je subjektem následujícího infinitivu, zatímco u objektové kontroly ne;
- další důkaz je z aktiva/pasiva (mívají stejné pravdivostní podmínky):

- (107) a. Petr viděl Karla vyšetřovat Marii.
b. Petr viděl Marii být vyšetřovanou Karlem.
c. Petr donutil Karla vyšetřit Marii.

(108) *Petr donutil Marii být vyšetřenu Karlem.

- objekt OC je selektovaný horním slovesem, zatímco u ECM ne;

- podobný důkaz – ECM slovesa selektují celou propozici:

(109) Petr viděl Karla odjíždět.

- sémanticky je ECM vztah mezi subjektem a událostí, zatímco OC mezi dvěma entitami a událostí;